

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: A. G.**, nar. X, st. přísl. A., e.č. X, t.č. pobytem M. O., proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR**, Odbor azylové a migrační politiky, poštovní schr. 21/OAM, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10.9.2008 do 90 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 10.9.2008 o udělení mezinárodní ochrany v České republice.

Žalobce uvedl, že o jeho žádosti bylo dne 21.12.2010, pod č.j. OAM-654/VL-07-ZA12-2008 vydáno rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, toto rozhodnutí však bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25.10.2012, č.j. 4 Azs 21/2012 – 39 a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Rozsudek Nejvyššího správního soudu nabyl právní moci dne 23.11.2012. Od té doby je dle žalobce žalovaný nečinný, protože lhůta 90 dní k rozhodnutí již dávno uplynula a žalobce nebyl nijak vyrozuměn o jejím prodloužení. Proto žalobce dne 10.9.2014 podal ministru vnitra podnět k opatření proti nečinnosti, rozhodnutí však doposud neobdržel. Se žalobcem byl jen dne 8.10.2014 s žalobcem proveden doplňující pohovor, rozhodnutí ve věci vydáno nebylo.

Z uvedených důvodů se žalobce domáhal vydání rozsudku, jímž by soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve lhůtě 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě po shrnutí dosavadního průběhu řízení uvedl, že není nečinný, neboť konal a činí úkony nezbytné ke zjištění skutečného stavu věci - k tomu, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal tvrzení žalobce o nečinnosti žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podle § 27 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, vydá ministerstvo rozhodnutí ve věci do 90 dnů ode dne zahájení řízení. Nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout v této lhůtě, může ji ministerstvo přiměřeně prodloužit. O prodloužení lhůty účastníka řízení bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí.

Citované zákonné ustanovení stanoví povinnost ministerstva rozhodovat ve věci udělení mezinárodní ochrany ve lhůtě 90 dnů. Tato lhůta platí pro řízení o žádosti pro celou dobu řízení až do rozhodnutí ve věci samé, a to i bez ohledu na to, že rozhodnutí o žádosti bylo již vydáno a bylo předmětem přezkumných řízení, v dané věci před krajským soudem a poté Nejvyšším správním soudem. Jestliže rozhodnutí žalovaného bylo Nejvyšším správním soudem zrušeno, nastal stav, kdy stále nebylo správním orgánem rozhodnuto o podané žádosti. Smyslem stanovení lhůt pro rozhodnutí správního orgánu v zákonném předpise je vymezení časově odpovídající lhůty pro činnost správního orgánu a stanovení okamžiku, do kterého může účastník řízení legitimně očekávat vydání meritorního rozhodnutí. Účelem je tedy dosažení meritorního rozhodnutí. V tomto smyslu zákonná lhůta pro rozhodnutí platí i pro řízení, v nichž sice již rozhodnutí bylo vydáno, avšak následně bylo zrušeno a tedy nebylo dosaženo kýženého účelu řízení. Žalovaný v souzené věci byl proto povinen ve lhůtě 90 dní od právní moci (vykonatelnosti) rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.10.2012, č.j. 4 Azs 21/2012 – 39 do 90 dnů znovu o žádosti rozhodnout. Žalovaný v této lhůtě nerozhodl a ze spisu není zřejmé, že by lhůta pro vydání rozhodnutí byla prodloužena a že by bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o opatření proti nečinnosti. Žalovaný je proto nečinný. Na nečinnosti žalovaného nic nemění ani jím tvrzené konání nezbytných úkonů ke zjištění skutečného stavu věci, protože žalovaný neučinil žádná procesně účinná rozhodnutí úkony (prodloužení lhůty, rozhodnutí o opatření proti nečinnosti, které by stanovilo lhůtu pro rozhodnutí), které by reflektovaly případnou časovou náročnost úkonů v řízení a žalobci poskytly informaci o tom, do kdy lze očekávat rozhodnutí ve věci jeho žádosti.

Na základě uvedených skutečností Městský soud v Praze shledal žalobu důvodnou, a proto dle § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému uložil, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve lhůtě 90 dnů od právní moci rozsudku, tedy v přiměřené lhůtě, která není delší, než lhůta stanovená zvláštním zákonem, jímž je zákon o azylu.

Při splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. srpna 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková